

Nr 780

Av fru Kristensson, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 90, med förslag till lag om allmän försäkring, m. m.

De ändringar som föreslås i proposition nr 90 beträffande sjukförsäkringen och moderskapsförsäkringen medför utgiftsökningar för statsverket på ca 50 milj. kr. för år 1963. Statens bidrag till sjukkassorna beräknas för nästa budgetår till hela 320 milj. kr. Med hänsyn härtill framstår det som önskvärt att begränsa statens utgifter på detta område, vilket torde vara möjligt utan att sjukförsäkringsavgifterna behöver höjas.

Från vårt håll har tidigare framförts förslag om att karensbeloppet för läkemedel skulle höjas från 3 till 5 kronor och att statsbidraget till följd härav borde slopas. Vi vidhåller denna uppfattning. En sådan höjning skulle för den sjukförsäkrade endast medföra en merutgift om högst en krona per inköpt läkemedel. Däremot skulle reformen innebära en betydande administrativ förenkling, då antalet ersättningsärenden kan beräknas minska med omkring en tredjedel.

Genom höjningen av karensbeloppet skulle sjukkassornas utgifter för läkemedelsersättningar komma att minska med 19—20 milj. kr. Då bortfallet av statsbidraget endast innebär en minskning av sjukkassornas inkomster med 6,6 milj. kr. skulle ett »överskott» om ca 13 milj. kr. uppkomma för kassorna. Det finns sålunda utrymme för att ytterligare begränsa statens bidrag till sjukkassorna.

I propositionen föreslås ett enhetligt statsbidrag om 50 procent till kassornas utgifter för a) sjukvårdsersättning, exklusive ersättning för sjukhusvård men inklusive sjukresor och de s. k. merprestationerna, b) grundsjukpenning, c) moderskapspenning samt d) barn tillägg. Vi har inget att invända mot denna konstruktion av statsbidraget. Med hänsyn till vad tidigare anförts anser vi emellertid att bidraget kan bestämmas till 45 i stället för 50 procent. Den härigenom uppkomna besparingen för statsverket uppgår till 28,4 milj. kr.

De av oss förordade reformerna torde inte behöva medföra någon höjning av sjukförsäkringsavgifterna. Under år 1960 — det år för vilket uppgifter senast finnes tillgängliga — ökade sålunda den obligatoriska sjukförsäkringens fonder med 23 milj. kr. Då fonderna den 31 december nämnda år uppgick till hela 441 milj. kr. är någon ytterligare ökning av fonderna inte erforderlig.

Våra förslag innebär att statens bidrag till sjukkassorna kan minskas med 35 milj. kr.

Aberopande det anförda hemställes,

att riksdagen måtte antaga de till proposition nr 90 fogade

1. förslag till lag om allmän försäkring med den ändringen att 19 kap. 7 § erhåller följande lydelse.

7 §.

Till allmän försäkringskassa utgår för varje år statsbidrag med 45 procent av kassans utgifter för

a) sjukvårdsersättning, dock ej ersättning för sjukhusvård i riket;

b) grundsjukpenning;

c) barntillägg;

d) moderskapspenning.

2. förslag till förordning om ändring i förordningen den 4 juni 1954 (nr 519) angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel med den ändringen att 3 och 5 §§ erhåller följande lydelse.

3 §.

I annat fall än som avses i 2 § äger vid sjukdom den som är omfattad av sjukförsäkring enligt lagen om allmän försäkring eller här i riket är i allmän eller enskild tjänst vid inköp av läkemedel, som enligt apoteksvarustadgan den 14 november 1913 (nr 308) är att hänföra till apoteksvara eller som utan att utgöra apoteksvara innehåller gift av första klassen, åtnjuta nedsättning av fastställt pris för läkemedlet med hälften av det belopp, varmed priset må överstiga fem kronor. Har under en formel förskrivits flera läkemedel, skall prisnedsättningen avse den sammanlagda kostnaden. Är förskrivning avsedd att expedieras mer än en gång, skall nedsättningen hänföra sig till varje expedition.

Vad nu — — — vistas härstädes.

5 §.

Kostnaden för tillhandahållande av läkemedel enligt denna förordning bestrides av de allmänna försäkringskassorna.

Stockholm den 3 april 1962

Astrid Kristensson
